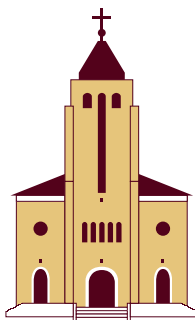

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretlepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2020/2. SZÁM • ÁPRILIS 12.

HÚSVÉTI ÜZENET 2020

*„Hiszen az én gondolataim nem a ti gondolataitok,
és az én útjaim nem a ti útjaitok.” (Iz 55,8)*

Kedves Testvéreim!

Amikor elkezdtük ez a nagyböjti időszakot, még nem sejtettük, hogy húsvét misztériumát otthonról fogjuk ünnepelni, nem gondolhattuk, hogy a szentmiséket YouTube és Facebook csatornákon követhetjük majd, és én sem gondoltam volna, hogy majd a közösségi médiákon naponta elmélkedéseket juttatok el a testvérekhez. De mindez megtörtént. Most aztán könnyen beláthatjuk, hogy Isten gondolatai, szavai és útjai igazán különlegesek. Hívó emberként csak annyit mondhatunk: **„Legyen nekünk a Te akaratod szerint.”**

A nagyböjti időszak negyven napján sokat imádkoztunk, bűnbánatot tartottunk és jócselekedeteket vittünk végbe, és ezáltal lelki energiával töltöztünk. Ez a lelki energia megerősíti bennünk a hitet. Istenbe vetett hitünk pedig a kulcsa annak, hogy túljussunk azokon a küzdelmeken, amelyeket életünk útján meg kell vívnunk. Most különösen igaz ez, amikor a COVID-19 járvány következtében az egész világon nagyon sokan halnak meg.

Látva az emberek küzdelmeit és szenvedését, nincs más lehetőségünk, mint az, hogy Istenhez forduljunk segítségért. Fiataljaink, önkénteseink és azok, akik

ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGIT

Mivel januárban nagyon ritkán jelenik meg Mustármag, így egyik legismertebb közbenjáró szentünk, **Árpád-házi Szent Margit** – akinek ünnepe januárban van – kimaradt eddig sorozatunkból, de most úgy érzem, hogy hónaptól függetlenül aktuális.

Margit IV. Béla magyar király és Laszkarisz Mária bizánci hercegnő kilencedik gyermeke volt. Dalmáciában, Klissza várában született, ahová a királynét és gyermekeit menekítették a tatár veszedelem elől 1242-ben. Szülei még világrajötte előtt felajánlották Istennek az ország megmen-téséért. A felajánlás hamar meghallgatásra

talált, a tatárok a nagykan halálhírére váratlanul kivonultak az országból.

A kisleány három-négy éves korában a veszprémi vár közelében álló kolostor lakója lett a dajkájával és annak gyermekével Erzsébettel együtt. Itt a kor szokása szerint több előkelő család kislányát is nevelték a nővérek.

A tatároktól való szabadulás után elkezdődött az ország újjáépítése. A király elhatározta, hogy várat építtet Budán. Ezzel egyidőben elkezdték építeni a Nyulak szigetén a domonkos nővérek kolostorát. A domonkos apácák visszavonultan éltek,

segítenek a szentmisék közvetítésében, mindent megtesznek azért, hogy Isten üzenete eljusson az emberekhez. Minden áldozat, amit Isten dicsőségére és az emberek szolgálatára végeznek, dicséretre méltó. Kérem a Mennyei Atyát, hogy bőségesen jutalmazza meg őket. Így támadunk fel lelkileg halott állapontunkból, és így ébreszt fel minket Isten lelki alvásunkból. Isten útjai valóban nem a mi útjaink!

Most, amikor egy egészen újfajta nagyhét és húsvét felé közeledünk, ne féljünk! Isten hatalmasabb, mint a félelmeink, hatalmasabb, mint a mi veszteségérzetünk. Isten jelen van, és a járvány idején is munkálkodik: új utakat mutat arra, hogy közösségben lehessünk egymással. Ennek az időszaknak az igazsága örökre megmarad:

Krisztus meghalt.

Krisztus feltámadt:

Krisztus újra eljön.

Isten áldjon benneteket. Isten áldása legyen rajtunk, amint a remény, az igazság és az egyre növekvő hit útján járunk.

Áldott húsvétot kívánok!

Fr. Mahimai Raj Anthony

a szenvedő Megváltó állt szemlélődésük középpontjában, a vezeklést, engesztelést tartották fő feladatuknak. A rendház 1252-ben vált beköltözhetővé. 1254-ben tartották a domonkos nagykáptalant, itt tette le Margit szerzetesi fogadalmát.

Ezt kétszer is alkalma lett volna megszegni, először lengyel kérőjét utasította vissza, majd később II. Ottokár cseh királyt. Egy szentmisén a király meglátta Margitot, és anyyira elvarázsolta a szépsége, hogy minden áron feleségül akarta venni. Az ország érdeke is ezt kívánta volna. Béla király vállalta, hogy megszerzi a pápától Margit fogadalmának érvénytelenítését. Margit felháborodással hallgatta a király szavát. Azt mondta édesapjának, hogy egykor ő ajánlotta fel Istennek, és ha apja visszavonná is az ígérését, ő nem teszi. A király nagyon megharagudott engedetlen leányára. Hosszú ideig nem is látogatta meg gyermekét a szigeti kolostorban.

Margit ettől kezdve még szigorúbb lett önmagával. Ha kiszakadt vagy elkopott a ruhája, nem kért másikat, hanem megfoltozta. A szentté avatási eljáráskor a nővértársai által tett vallomásokból tudjuk, hogy királylány a legnehezebb munkákat is örömmel végezte. *„E nemességes szent szűz magyar királynak nemes leánya hetet tart vala a konyhán, főz vala a sororoknak (nővéreknek), fazekat mos vala, tálakat mos vala, a halakat megfagarja (megtisztítja) vala nagy hidegségnek idején, úgy, hogy a nagy jeges víznek hidegségétől e gyenge szűznek az ő kezének bőre meghasadoz vala, és a vér kijő vala az ő kezéből, és némikor bekötik vala az*

ő kezét a nagy fájdalomért. A konyhát megsöpri vala, fát hord vala a hátán, vizet merít vala és ő maga a konyhára viszi vala.”

Más nehéz munkákból is kivette a részét: a nővérek vallomásából ismerjük, hogy

Margit azt az idős társát is szeretettel gondozta, akihez már senki nem akart bemenni, olyan kellemetlen szagot árasztott. Az előírt mise és zsolozsmák után egész éjszakákon át imádkozott és engesztelt a hideg templomban. Kedves helye volt a Szent Kereszt oltára.

Amikor az édesapja és testvére, a későbbi V. István király között viszály támadt, Margit más ez-koze nem lévén imába és

böjtbe kezdett a kibékülésükért. Éjszakákon át a hideg templomban térdelve imádkozott, szigorúan böjtölt, vasból készült övvel szorította a derekát. Imái meghallgatásra találtak, a király és fia kibékültek egymással.

A mai ember számára nehezen érthető súlyos vezeklések fölemésztették testi erejét, és rövid betegség után 28 évesen elhunyt. A kolostor templomában temették el, teste egészen a törökök bevonulásáig itt nyugodott. Szentté avatását rögtön a halála után kezdeményezték, de az eljárást nem fejezték be. Csak hétszáz évvel később 1943-ban avatta szentté XII. Pius pápa.

Margit közbenjáró szent, amikor a haza nehéz helyzetbe kerül, az ő közbenjárását szoktuk kérni. Imádkozunk, hogy járjon közben értünk Istennél.

Forrásmű: Török József: A tizenharmadik század magyar egyháztörténete (Mikes Kiadó, 2003).

N. K. E.

CORONA – a pusztító és a szent

Ma, amikor már-már alig emlékszünk arra, hogy a korona szót „k”-val írjuk, és jelentése uralkodói jelvény; amikor e szó hallatán előbb gondolunk a pusztító vírusra, mint első, szent királyunk csodás fejékre; március 20-án egészen megdöbbentő cikk került szemem elé a Magyar Kuríron.

Passau közelében van egy ismert búcsújáróhely, amely egy kora keresztény vértanúnak, *Szent Coronának* az emlékét őrzi. Tisztelete Ausztriában, Bajorország más településein, Csehországban és Olaszországban is fennmaradt. E Magyarországon kevésbé ismert szentet hagyományosan két palmaággal vagy koronával ábrázolják.

Életrajza bizonyos pontokon homályba vész, de azt biztosan tudhatjuk, hogy hitéért vállalt vértanúságot a kora keresztények üldözésének idején, valamikor a 2. században. Egyes legendák szerint annak a Szent Viktornak volt a hitvese, aki inkább vállalta a halált, minthogy megtagadja Krisztusba vetett hitét. Szent Coronát a férje iránti hűségéért és ezzel együtt hitének megvallásáért elfogták, és ő sem kerülhetett el a vértanúhalált. Corona mártírságának története több változatban is fennmaradt, ezért aztán több város is magáénak vallja a szentet – például Alexandria, Marseille,

Antiochia. Szent Corona tisztelete máig él a katolikus, az ortodox és az etióp egyházban is.

Azt sem állíthatjuk, hogy tisztelete Magyarországon teljesen ismeretlen lenne, ugyanis Bálint Sándor, kiváló néprajzkutatónk is megemlékezik róla *Ünnepi kalen-*

dáriumában: „Korona ókeresztény vértanú. A thébai sivatagban szenvedett mártírlált férjével, Viktorral együtt, aki katona volt. Passau közelében lévő temploma jeles búcsújáró hely. Főleg Bajorországban és Ausztriában tisztelik. Nevezetes a bécsi Am Hof-templom Korona-kultusza.”

E vértanú szent közbenjárásáért fohászkodtak nagy viharok

idején. A rejtett kincsek védelmezőjeként és a gonosz lelkek elűzőjeként is tekintenek rá. És ami már-már megborzosgató: Szent Coronát járványok idején égi oltalmazóként tisztelték. A München melletti erdő kis kápolnijában az alábbi ima található: *„Állj meg, fáradt vándor, pihenj meg Szent Coronánál. Imádságban, hittel bízd rá magad, bármily gond s bánat gyötör.”*

Ezt bátran kiegészíthetjük azzal a fohással, ami a Magyar Kuríron megjelent cikk címét is adta: *Égi oltalmazó járványok idején – Szent Corona, könyörögi érettünk!*

N. Gy.

MIT KELL TUDNI RÓLA?

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

A hivatalos szervek becslései szerint a koronavírus-járvány tetőzése június végére-július elejére várható Magyarországon. Ennek ellenére továbbra is imádkozhatunk együtt, hogy a szeptember 13-án kezdődő Eucharisztikus Kongresszus megrendezésre kerüljön.

Az egyházmegyékben világszerte egységesen törölték az elmúlt hetekben a nyilvános miséket, így sok katolikus érzi az Eucharisztia hiányát. Amikor a világ egy globális világjárvány ellen küzd, úgy tűnik, hogy a misére sokkal nagyobb szükségünk lenne, mint valaha. Ne feledjük azonban: míg a nyilvános mise megszűnik, az egyéni beszélgetések, imák folytatódnak, és Krisztus teste képes ezekből a kegyelmi pillanatokból épülni, különösen akkor, amikor lelki közösséget alkotunk. Mégis hogyan tudunk mi mindannyian, szentségektől függő hívők túlélni ebben a válságban, ha a szentmisétől, az oltáriszentségtől elválasztanak? Nos, rengeteg szent – és több millió keresztény – van, akik hasonló tapasztalatokkal küzdöttek; hónapokat, sőt éveket kellett átvészelniük szentségekhez való járulás nélkül. Rájuk figyelve, az ő kitartásukból merítve erősödhetünk.

Japánban napjainkban több ezer keresztény él, akiknek a katolikus egyházba való csatlakozásukig nagyon hosszú időt kellett várniuk – közel 250 évig papok nélkül éltek. Titokban keresztelték meg gyermekeiket, suttogva adták tovább az utónemzedéknek a hitüket/a hitet és imádkoztak a Szűzanya és a gyermek Jézus képe előtt, ►

FIGYELEM! Kiléphetünk a komfortzónánkból! Ez ugyan divatosan hangzik, de nagy szükség van rá: aki érez magában indíttatást (de az is, aki még nem, mert „későn érő típus”) jelentkezhet a <https://www.iec2020.hu/hu/onkentesseg> c. NEK-honlapon. A tervek szerint több mint kétezer 16 évesnél idősebb önkéntesre lesz szükség a feladatok megvalósítására! Ezzel kapcsolatos kérdéseinket elküldhetjük az onkentes@iec2020.hu címre.

52. NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020.
szeptember 13-20.

“Minden forrásom
belőled fakad!” Zsolt 87,7

▶ amelyet buddhista képeknek álcáztak. 1858-ban Japán végül visszaengedte országába a keresztény misszionáriusokat, akik megérkezésük után mintegy 10 000 rejtett keresztényt (Kakure Kirishitan-t) találtak. Képzeliük el, hogyan nőtt fel úgy egy nemzedék, hogy az Eucharishtiát csupán onnan ismerte, hogy nagyanyja annak idején valaha járt misére. Ez valójában az átlagos magyar keresztény embernek nem is olyan szurreális kép... történelmünk során mi is megedzöttünk kissé e tekintetben. Ez a visszaemlékezés a mostani társadalmi felelősségvállalást egészen más perspektívába helyezi.

„HISZEM A TEST FELTÁMADÁSÁT ÉS AZ ÖRÖK ÉLETET.”

„Ez az, ami most sem engedi halálos félelemmé változtatni az emberi mivoltunkból fakadó természetes aggodást. Ez az, ami a félelmeinktől nem a sorsunkba való felü-

Az előző számunkban meghirdetett „Nézzünk szét a padláson!” felhívásunkra küldte egy kedves olvasónk az 1938-as budapesti Eucharisztikus Kongresszust idéző érmék fotóját. Köszönjük szépen, várjuk a továbbiakat is!

letes és bárgyú beletörődés útján szabadít meg, hanem azáltal, hogy részesülünk annak az örömhírnek bizonyosságában, hogy Jézus legyőzte a halált.”

Forrás: <https://www.iec2020.hu/hu/hirek-sajto/>

D-P. Cs.

Uram, éléd hozzuk betegeinket – vigasztalásért és gyógyulásért fohászkodunk. Legyél közel a szenvedőkhöz, főleg a haladoklókhoz. Vigasztald a szomorkodókat. Adj bölcsességet és energiát az orvosoknak, kutatóknak; erőt minden nővérnek és betegápolónak ehhez a különösen nagy terheléshez.

Imádkozunk mindazokért, akik szenvednek a pániktól. Mindazokért, akiket legyőz a félelem.

Imádkozunk a viharban békességért, tisztánlátásért. Imádkozunk azokért, akik nagy anyagi károkat szenvednek, vagy ettől kell tartaniuk.

Jóságos Atyánk, mindenkit éléd hozunk, akiknek karanténban kell lenniük, magányosak, és senkit nem tudnak átölelni.

Töltsd el szívünket békével.

És igen, kérünk azért, hogy ez a járvány visszahúzódjon, a számok csökkenjenek, újra minden a régi lehessen. Tégy minket hálássá minden egészséges napunkért.

Ne engedd, hogy elfelejtsük, hogy az életünk ajándék. Hogy egyszer meg fogunk halni, és nem tudunk mindent kontrollálni. Hogy csak Te vagy örök. Hogy az életben annyi lényegtelen dolog van, ami gyakran túl hangosnak és fontosnak tűnik.

Tégy minket hálássá mindazért, amit krízisek nélkül olyan könnyen figyelmen kívül hagyunk.

Bízunk Benned. Köszönjük.

JOHANNES HARTL

A SZENT HÁROM NAP

Részlet Aranyszájú Szent János nagycsüörtörtöki beszédéből

„(...) Akkor Júdás elment hozzájuk – mondja az evangelista. Nem azért ment el, mert a főpapok hívták, hanem elment saját akaratából. Kicsoda? Egy a tizenkettő közül. Hetven tanítvány volt, de azokra nem bízta Jézus ennyire legbelsőbb dolgait. Az apostolok testülete: mintegy a király legbizalmasabb embereinek csapata. Ebből a közösségből ment el Júdás – Júdás az iskarióti – folytatja az evangelista. (...)

És Júdás így szólt a főpapokhoz: Menynyit akartok nekem adni, hogy átadjam nektek őt?! Ó, vérszomjas szavak! Mondj legalább valami mentséget az árulásra! Elszemtelenedtél, mert hatalmat adott neked a démonok fölött, hatalmat, hogy betegeket gyógyíts, és hogy halottakat életre támassz? Ó, felülmúlhatatlan kevélység szavai! Elárulod azt, aki mindent megőriz, aki a démonoknak parancsol, akinek a tenger is engedelmeskedik, akinek hatalma alá van vetve minden hatalom?

S miközben Júdás az árulásról tárgyal, az apostolok Jézustól azt kérdezik: Hol akarod, hogy elkészítsük neked a húsvéti vacsorát? Nézd a tanítványokat, és nézd amazt a tanítványt! Emezek a lakoma elkészítésében szorgoskodnak, amaz pedig az Úr testével kereskedik.

A tanítványok tehát elkészítették a húsvéti lakomát a zsidók szokása szerint. Azt a húsvéti lakomát viszont, ami a miénk, maga Krisztus készítette el. Azt mondja nekik: Ez az én testem, mely értetek adatik, ez az én

vérem, mely sokakért kiontatik. Ó, Krisztus irgalmassága – Ó, Júdás örültsége! Krisztus táplálja Júdást, hogy Júdás eladja Krisztust! Krisztus neki nyújtja vérét, a vért, melyet Júdás áruba bocsát! Krisztus felajánlja neki a vért a bűnök bocsánatára, ha Júdás mégsem akarna bűneiben megmaradni. Hiszen Júdás is részesedett az áldozat közösségében – neki is megmosta lábát Jézus, nincsen tehát mentsége gonosz indulatára.

Most tehát hív minket az elrendelt idő, hogy illő tisztelettel, kellő éberséggel közelítsünk a félelmetesen szent asztalhoz. Ne legyen köztünk egy júdás sem ennél az asztalnál, ne járuljon ide senki gonosz akaratú, ne lappangjon a szívben semmi álnokság. Senki színlelő ne közelítsen ide, senki ne jöjjön képmutató szívvel. Legyen tiszta a lélek, a gondolat, mert tiszta az áldozat is. A mi Urunk, aki földi testet öltött, most, mikor e földi testet a szemünk előtt elvenni és a Mennyebe fölvenni készült, e napon testének és vérének szentségét megszentelte, hogy ennek az örök áldozatnak emléke szüntelen köztünk éljen, kegyelem szerint pedig mindig jelenlévő maradjon. Amikor tehát e tisztelendő oltárhoz járulsz, a te Istenednek szent Testét és Vérért hittel nézzed, tisztelettel csodáld, lelkeddel érintsd, szíved kezével vegyed és egyed belső ízleléssel.”

Részlet Nagy Szent Leó Pápa nagyapénteki beszédéből

„Így szól az Úr: »Atyám, ha lehetséges, múltjék el tőlem e pohár, de mindazonáltal, ne úgy legyen, amint én akarom, hanem ►

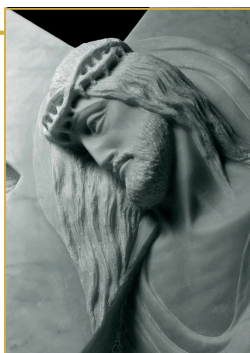
▶ ahogyan Te!» Midőn ezen igéivel a Mi Urunk világossá tette, hogy nagyon és teljesen megvan benne mind az isteni, mind az emberi természet, megmutatván így, honnét van az, hogy szenvedni nem akar, és honnét van az, hogy szenvedni akar, miután elűzte a gyöngeség reszketését, és miután megerősítette önfeláldozó bátorságát: örök elrendelésének határozatához most visszatér. A kegyetlenkedő Ördögnek, aki Júdást és társait eszközként használta, odaveti a szolgának alakját, kiben semmi bűn nincsen, hogy az viselje mindenek ügyét, akiben mindenek természete egyedül van meg bűn nélkül.

Reárohantak tehát a Világosságra a sötétség fiai, és bár fáklyákat és lámpásokat használtak, hitetlenségük éj-sötétjéből ki nem jutottak. Elfogják azt, aki elfogatni akar, hurcolják azt, aki hurcoltatni akar. Mert ha ellenszegülni akart volna, az istentelen kezek mire sem lettek volna képesek?! Ámde akkor a világ megváltása is halasztást szenvedett volna, bántatlanul maradt volna Az, ki mindenek üdvösségéért halni készült.”

Részlet Nagy Szent Leó Pápa nagyszombati beszédéből

„Véget ért, Kedveseim, Üdvöztőnk diadalmenete a keresztfára, s kereszthalála, kegyelmi ajándékainak szétosztása befejeződött. Minderről az Ószövetség szövezei már előre hírt adtak. Szomorkodjék tehát csak a test szerint gondolkodó, örvendezzék viszont az, ki szellemében krisztusi. S az ünnep, mely amazoknak éjszakára váltott, nekünk a vilámlás fényességével világoljon. Krisztusnak egyazon keresztye ugyanis a hívőknek dicsőség, a nem-hívőknek bűnhődés.

Mert jóllehet, az üldözők őrvongása más

sem tett az Úr fölsége ellen, mint durván kegyetlenkedett vele, és könyörtelenül halálra gyötörte Őt, mégis: az Úrnak e szenvedéséből, a megváltottak számára az örvendezésnek támad értelme, és nem a szomorkodásnak. Menthető volt akkor a tanítványok rémülete, midőn egyazon gaztett véghezvitelére egyező

akarattal összefutottak az írástudók és a főpapok, s e kövér ökrök gőgös felfuvalkodottsága, meg a bikaborjak arcátlan hetvenkedése dühöngött, midőn a juhok szeme láttára mohó vadállatok vérszomja követelte az igaz Pásztor vérét, mikor Ő, aki szenvedésre jött, a mi természetünkkel közösségben azt mondotta: »Szomorú az én lelkem mindhalálig!«

De most már, hogy az erőtlenség magára vállalásával, hatalma az isteni erőnek világossá lett: a híveknek semminemű bánkódása a Húsvét ünneplését homályba ne tegye, s az egykor végbe ment események sorát szomorkodva felidézni nem szabad! Mert az Úr az üldözők rosszindulatát használta fel arra, hogy valójában a rajtunk könyörülőnek akarata teljesüljék. És ha Izraelnek Egyiptomból való kimenekülésekor a szabadság ára volt a Bárány vére, hát akkor mily nagy öröm kell, hogy elfogja a keresztyén népeket, melyekért a Mindenható Atya saját Fiát sem kímélte, hanem értünk mindnyájunkért kiadta Őt?!

Hogy így legyen Krisztus megöletése miatt a Húsvét: igaz és egyedülálló áldozat, erejében pedig már nem egy nép a Fáraó hatalmából, hanem kiragadtatik az ördög fogságából mind az egész világ!

(Forrás: *Népzsoltosma – énekes zsoltosma az Esztergomi Breviárium alapján. Szent István Társulat, Szent Ágoston Liturgikus Megújulási Mozgalom kiadványa, 1990.*)

T. L. M. Cs.

VISSZATEKINTŐ

Ez a rovatunk is rendhagyó ezúttal, hiszen nem közös plébániai programokról szól, hanem arról, hogyan szerveződött a segítség, illetve hogy ki hogyan élte/éli meg életének kényszerű megváltozását.

AZ ÖNKÉNTES SEGÍTŐK

■ **Bognár Detti:**

Hallgatva a járvánnyal kapcsolatos egyre aggasztóbb híreket felvetődött bennem a kérdés, vajon mi mit tudnánk tenni szűkebb vagy tágabb környezetünkben, közösségünkben. Ekkor láttam meg egy bejegyzést a Facebookon, amely így kezdődött: „Kedves Szomszéd! ...bátran hívhatsz, segítek a bevásárlásban... stb.” – ez megerősített abban, hogy nekünk is lépniünk kell.

Knáb Józsisal, majd Mahi atyával felvéve a kapcsolatot szombatra összehívtuk a képviselő-testület. A jelenlévőkkel, és azokkal, akikkel telefonon tartottuk a kapcsolatot meghoztuk a döntést: létrehozuk az „Órangyal-csapatot”. Bárki kérheti a segítségünket étel- és gyógyszerbevásárlásban, postai befizetésben... stb. Egy nap alatt megalakult Knáb Andris segítségével a fiatalok csapata heti beosztással, telefonos elérhetőséggel „szemereönkéntes” csoport névvel. Ebbe a munkába bárki bekapcsolódhatott felnőtt, egyetemista, gimnazista egyaránt.

Közben kiderült, hogy férjem alapbetegsége miatt nekem is önkéntes karanténba kell vonulnom. Ezt a döntést nehezen hoztam meg, de erősített az a tudat, hogy az új helyzetben is meg lehet találni a feladatunkat.

Szegedi Katival fogadjuk azoknak a telefonhívását, akik segítséget kérnek, és kéréseiket továbbítjuk az önkénteseknek. Emellett biztatjuk a korosztályunkat arra, hogy

az otthonmaradásunkkal mi is tudunk segíteni.

Hiszünk mind az egyéni, mind a közös ima erejében, és ezek gyakorlására kérünk benneteket is! És vigyázunk magunkra, mert a járvány után szükség van a mi segítségünkre kisebb és nagyobb családjainkban, közösségünkben.

Ha pedig egyedül érzed magad és beszelgetésre, lelki erősítésre van szükséged, akkor is hívhatsz, valamint szeretném felajánlani a segítségemet felső tagozatos

Bognár Károlyné

tanulóknak matematikából, ha valamilyen nehézségeitek mutatkoznának – ez Facetime-on vagy Messengeren megoldható. Ezzel vagy bármi másval kapcsolatban hívhattok: Bognár Detti – 06 1 294 3594

■ **Szegedi Kati:**

Március elején már lehetett tudni, hogy elég nagy a probléma. A képviselő-testület rendkívüli ülésén személyesen nem vettem részt, mert ekkor én már nem mentem ki, mivel féltettem nálam idősebb férjemet a fertőzéstől. Gyorsan megszületett az önkéntes csoport. Én telefonos segítségnyújtást ajánlottam fel, amit itthonról primán el tudok végezni. Összegyűjtöm az igényeket, és továbbítom a fiataloknak. Először arra ►

gondoltam, ez egy egyszerű számítástechnikai feladat lesz. Távolról sem erről van szó. Az idősebb korosztály nagyon nehezen teszi meg azt a kicsi lépést, hogy telefonáljon, nemhogy segítséget kérjen.

Viszont aki telefonál, azzal szívesen elbeszélgetek, meghallgatom. Rá kellett jönnöm, hogy ebben az elzárt világban, ez a beszélgetés nagyon sokat jelent a telefonálónak is és nekem is. Nagyon örülök, hogy részese lehetek gondjaiknak, életüknek, szeretetüknek, természetesen amiről beszélünk, az köztünk marad.

Szeretném kérni, éljenek ezzel a lehetőséggel, hívjanak, akár azért mert vásárolni kell, vagy azért mert gyógyszertárba kell menni vagy a postára. Vagy egyszerűen jólesik beszélgetni egy kicsit. Mi is várjuk a járvány végét, hogy őszinte szavakkal, öleléssel köszönthessük egymást. Szeretettel várom: Szegedi Kati – 06 1 631 5354

Szegedi Béláné

■ Az önkéntes fiatalok:

Nagy lelkesedéssel álltunk neki az önkéntes őrangyali feladatokhoz, amikor a plébánia megszervezte ezt a csapatot. Tíz fiatal segít heti beosztásban, minden nap két ember várja, mit kell aznap beszerezni az idős, rászoruló testvérek számára. Nagy segítség, hogy az elmúlt években többen megszereztük a vezetői engedélyünket, így minden nap autóval, egy sofőrrel és egy segítővel megyünk vásárolni.

Sokszor elgondolkodtam az elmúlt években, hogyan lehetne az idősek és a fiatalok közötti kapcsolatot egy kicsit szorosabb-

ra fűzni. Bár a mostani igazán rendkívüli helyzet, de van áldásos oldala is. Számos olyan idős testvért ismerhettünk meg a bevásárlások kapcsán, akiket eddig csak láttunk a misén, megszólítani azonban nem volt merszünk. Jó őket hétről hétre meglátogatni, visszük nekik a kért termékeket, elmegyünk a gyógyszertárba, a postára, vagy éppen villanykörtét veszünk a helyi műszaki boltban. Örülnek, amikor tudunk beszélni pár mondatot, nevetnek, amikor elmeséljük milyen kalandos utakon sikerül megszerezni egy-egy alapvető élelmiszert, mert még nem mindenhol sikerült pótolni azokat. Jó egy kis mosolyt látni az arcukon ezekben a nehéz időkben. Ugyanakkor ránk is nagyon jó hatással vannak ezek az alkalmak, rengeteg pozitív energiát kapunk tőlük, jól esik az elismerésük és a szeretetük. Most mi is ingerszegényebb környezetben élünk, a legtöbbször csak a vásárlások alkalmával hagyjuk el az otthonunkat, így nagy az igényünk ezekre a találkozásokra.

Szeretnénk felhívni a többi idős testvér figyelmét is arra, hogy itt vagyunk, fiatalok vagyunk, szeretjük a kihívásokat, nagyon szívesen segítünk, és ha ennek az egésznek vége, sütitket elfogadunk.

B. E.

OTTHONLÉT A KISGYERMEKES CSALÁDOS SZÜLŐK SZEMSZÖGÉBŐL

Amikor mintegy négy évvel ezelőtt egy baba-mama-körös anyukatárssal hosszú gondolkísérleteket folytattunk az otthon oktatásról, még egyikünk sem gondolta, hogy a 2020-as esztendő olyan ambivalens meglepetést tartogat mindannyiunk számára, hogy – szerencse a szerencsétlenségben – ez a régi vágyalom teljesül be általa. Ebben a mostani járványhelyzetben ugyanis – elkerülendő a tanév meghosszabbítását – a gyermekek otthon történő oktatása vált a szülők kötelezettségévé.

Személy szerint kisebb mértékű digitalizációval képzeltem volna el az otthon tanítást, mindazonáltal így is számos praktikus és érzelmi előnyt fedezem fel a minden-napok során.

Távol álljon tőlem, hogy a pedagógusok felbecsülhetetlen értékű munkásságának tekintélyét csorbítsam, de meg kell mondanom, hogy a szülő és a gyermek túlságosan hosszú időt tölt egymástól távol az oktatási intézményben tanulás és a munkahelyen tartózkodás miatt. Ebből az következik, hogy a szülő szerepét egyre inkább az intézmény, a pedagógus veszi át – napjaink szülő-nemzedéke ezt sajnos egyre gyakrabban el is várja –, s mindez akarva akaratlanul a szülő-gyermek-kapcsolat sérüléséhez vezet. Ez a sérülés aztán tovább gyűrűzik a következő nemzedékre, ott esetleg fokozódik, az érzelmi szakadék még nagyobb lesz, s napjainkra már több demográfus és szociológus professzor beszél arról, hogy napjainkban a harmadik generáció nő fel úgy, hogy már képtelen utódot gondolni.

Nos, a járványhelyzet okozta bezártság kiváló lehetőséget rejt e sajnálatos jelenség orvoslására, és – mint már írásom elején kifejtettem – régi vágyálmom teljesül be folyamatosan. Nagyon örülök annak, hogy többet foglalkozhatok a gyermekeimmel, s hogy az iskolai tananyag elsajátításában, az óvodás korosztály nevelésében, a mindennapi tevékenységek elmélyítésében férjemmel együtt a segítségükre lehetünk. Büszkén mondhatom, hogy családukban a klasszikus ún. „osztatlan iskola” valósul meg, amennyiben legidősebb lányunk vagy önállóan, vagy segítséggel végzi iskolai feladatait, ezzel egyidejűleg az óvodás korosztály számára nyílik lehetőség komolyabb kirakós játékok, egyéb készségfejlesztő játékok elmélyítésére, s eközben legkisebb gyermekünkkel is megosztunk néhány ölbéli mondókát. A mindig szokásos esti ima és éneklés mellett, ezekben a napokban a reggeli imát is kiteljesítettük, kibővítettük a nagybőjti énekes zsolozsma himnuszával, ezt memorizáljuk versszakról versszakra. ►

► Ebéd után rendszerint gyermek-szépirodalmat olvasunk: a múlt héten fejeztük be Szabó Magda *Sziget-kék* című meseregényét, s elkezdjük Benedek Elek *A magyarok története* című mondagyűjteményét. A délelőtti folyamán iskolás nagy lányunk és óvodás ikreink együtt ülnek az íróasztalnál, s így végzi ki-ki a maga feladatát. Férjem közben a másik szobában dolgozik. Én a korosztályok között cirkálok, segítek, ellenőrzök stb.

Összefoglalva: az imént vázolt gondolatokból levont tanulságok alapján én – természetesen megtartva az intézményi oktatást – jelentősen megnövelném az otthon átadandó ismeretek mennyiségét, szélesebb teret engednék az otthon elvégzendő, a családnak legalább egy részét megmozgató projektfeladatoknak, megteremtve ezzel az iskola és az otthon közötti összhangot, megteremtve továbbá a szülő és a gyermek egymással eltöltött idejének minőségi mi voltát, és ezáltal a diák is motiváltabbá válna a tudás megszerzésére.

(Fotónk a Tóth családról még a tavalyi pásztorjátékon készült – a szerk.)

T. L. M. Cs.

ONLINE ISKOLA, TÁVTANÍTÁS

*– avagy hogyan tanulunk meg
vagyakozni arra, ami a miénk (volt)*

Iskola a diákok nyüzsgése, a mappákkal, könyvtócokkal a kezükben cikázó pedagógusok nélkül bizony igazán szomorú látvány. Mindig összeszorul a szívem, amikor ügyeletes vezetőként az iskolában tartózkodom. Mindenki számára ismert, hogy március közepe óta a pedagógusok távolról tanítják diákjaikat. Milyen könnyű leírni ezt a mondatot, és milyen nehéz ezt nap

mint nap megtapasztalni. Hogyan élem ezt meg? Hogyan zajlanak a mindennapok?

Fájdalmas annak a megtapasztalása, mekkora erőforrást veszítettem azzal, hogy csak virtuálisan találkozom a tanítványaimmal. A mindennapi beszélgetések, egy-egy humoros beszólás, egy-egy okos kérdés vagy csupán egy megfelelő pillanatban érkező mosoly adták a lelkét a közös munkának, annak felismerését, hogy kapcsolatban vagyunk egymással. Mindez most – a legnagyobb igyekezet mellett is – bizony csak erősen korlátozottan megvalósítható. A virtuális tanórákon, bár halljuk egymás hangját, akár még egymás arcát is láthatjuk, mégis épp a személyesség hiányzik. Megmarad a szakma, a görcsös igyekezet a tananyag átadására, főleg az érettségi előtt álló osztályokban. S hogy egy-egy 45 perces virtuális tanóra mögött mennyi erőfeszítés, mennyi munka, gépirókat megszegyítő tempójú és mennyiségű tananyagbegépelés húzódik meg, arról csupán azért nem írok többet, mert minden túlzásnak tűnne, amit mondok.

Hálás vagyok azért, mert a pedagógustársadalom egy pillanat – na jó, egy hétvége – alatt túllendült a sokkon, és munkához látott: néha talán túl is löve a célon, önmagát és a diákokat sem kímélve. Hálás vagyok azért, hogy kollégáink egymást segítve fáradhatatlanul dolgoznak. Nagyon jól esik, hogy most az online értekezletek korában azt élhetjük meg, hogy mennyire hiányzunk egymásnak, mennyire nehezen viseljük a szünetekben egy-egy kávé mellett vagy folyosón való találkozásokkor spontán kialakuló szakmai beszélgetések hiányát.

A szomorúság és fájdalom mellett ugyanakkor ott van az öröm is: tanítványainktól hatalmas segítséget kaptunk az átállás elején. Pillanatok alatt létrehozták azokat

a platformokat, ahol elkezdhattuk a munkát, bármikor segítenek egy-egy technikai elakadás esetén. Végtelen türelemmel viselik a csekélyebb informatikai tapasztalattal rendelkező kollégák ügyetlenkedéseit. És ami a legmegnyugtatóbb: tanulni akarnak. Mélyen megérintő tapasztalat, hogy egy online óra végén szinte kivétel nélkül egyenként mondanak köszönetet a közös munkáért, hogy iszonyúan igyekeznek határidőre és lehetőség szerint pontosan leadni a feladataikat. Hogy megpróbálnak eligazodni a feladatok és felületek között – vállalják a felelősség rájuk eső részét. Persze tudom, hogy vannak kivételek, meg talán azt is sejtem, hogy az ország legjobb gimnáziumainak egyikéből nem tudok általános tendenciákról beszélni, de igenis hálás és büszke vagyok azokra, akiket saját tanítványainknak nevezhetek.

A digitális átállás 3. (!) napján ezt a mondatot hallottam egyik tanítványomtól: „Mit meg nem adtam volna eddig azért, hogy ne kelljen bejárnom az iskolába, most meg semmire sem vágyom annál jobban, mint-hogy bemehessenek.”

Adja Isten, hogy mielőbb mindannyian újra bemehessünk, és azt is, hogy ennek az időszaknak a tapasztalataival növekedjen bennünk emberi kapcsolataink megbecsülése, egymás szeretete.

N. Gy.

A FELNÖTTEK SZEMSZÖGÉBŐL

Bő egy hónapja, miután hazánkban is kimutatták az első betegnél a koronavírus-fertőzést, sejteni lehetett, hogy jó ideig megváltozik majd az életünk. Sok minden bizonytalanná vált, rengeteg kérdés kavargott bennünk: Mi lesz a családunkkal? Hogyan védekezhetünk? Hol vehetünk fer-

VERSSAROK

Kosztolányi Dezső: Húsvét (Fasti ciklus)

Már kék selyembe pompázik az égbolt,
tócsákba fürdenek alant a fák,
a földön itt-ott van csak még fehér folt,
a légen édes szellő szárnyal át.

Pöttön fiúcskák nagyhasú üvegbe
viszik a zavaros szagos vizet,
a lány piros tojást tesz el merengve,
a boltokat emberraj tölti meg.

S míg zúg a kedv s a víg kacaj kitör,
megrészegül az illaton a föld,
s tavasz-ruhát kéjes mámorban ölt –

kelet felől egy sírnak mélyiből,
elrúgva a követ, fényes sebekkel
száll, száll magasba, föl az isten-ember.

Kosztolányi Dezső húsvéti szonettje azért kedves nekem, mert egyszerre van benne jelen a természet ünnepe és az ember ünnepet megtöltő tevékenysége. A vers zárata ugyanakkor egyértelművé teszi, hogy a világi nyüzsgés mögött ott áll a feltámadás dicsősége, minden ünneplésünk alapja és oka.

N. Gy.

tőtlenítő szereket? Milyen gyorsan terjed a vírus majd nálunk? Milyen intézkedéseket vezetnek be a lakosság védelme érdekében és mikor? Meddig járhatunk dolgozni munkahelyünkre? Ha otthon kell maradnunk, hogyan alakul majd az életünk?

Telefonon, levélben igyekeztünk hírt kapni távolabb élő szeretteinkről és azóta is gyakran megteesszük ezt. Anyukám is nehezen viseli, hogy legfeljebb az ajtóig megyünk be hozzá, hogy nem mehet, ahogy szokott, kora reggel vásárolni.

Megindult a felvásárlás és alkalmazkodtunk az emiatt ideiglenesen kialakult ►

► üres pultok, polcok látványához. Azt vet-
tük, ami volt, gyorsan átalakítottuk fej-
ben a már megtervezett menüt újabbra,
ha kellett. Hozzá kellett szoknunk a gumi-
kesztyűk és később már a maszkok hasz-
nálatához vásárláskor. Alig várjuk, hogy
levehessük ezeket és minden alkalommal
eszembe jutnak azok a társaink, akik na-
ponta, egész műszak alatt ezekben kényte-
lenek dolgozni.

A változás miatt napirendem átalakult,
mert már én is itthonról dolgozom. Sokkal
többet kell számítógép előtt ülnöm, mint
eddig. A testmozgásra most még inkább
figyelnem kell.

Sok minden nehezebbé vált, de rengeteg
örömteli hír is érkezett. A hősieken helyt-
álló egészségügyi dolgozóknak többen is
ingyen ételt készítenek és szállítanak, meg-
tapcsolják őket, piros szíveket tesznek ki az
ablakaikba elismerésük jeléül. A hirtelen
digitális oktatásra kényszerült pedagógu-
sokat és szülőket, gyerekeket ingyenesen
hozzáférhető programok segítik, és még
számtalan, az összefogást, a segítőkészséget
tükröző cselekedetről olvashatunk.

A sok bizonytalan dolog mellett biztos
támaszt nyújtanak imáink, amelyek most
már a koronavírussal fertőzöttek gyógyu-
lásáért, ápolóikért, orvosaikért és a többi
helytállóért is szólnak.

A szentmisék látogatása is veszélyessé
vált. Eleinte a Katolikus Rádióban hall-
gattuk meg a vasárnapi szentmisét, aztán
Kati, Józsi és Tündi jóvoltából megtudtuk,
hogy Mahi atya hívek nélkül tartott miséi-
be mi is bekapcsolódhatunk az interneten
keresztül. Nagyon örültünk ennek a lehe-
tőségnek. A múlt héten a postaládánkban
két Élő Víz kiadványt találtunk. Nagyon
megörültünk, melegség járta át szívünket,
hogy valaki gondolt ránk, és elhozta hoz-
zánk ezeket, pedig nem a templom közelé-
ben lakunk. Gondolkodtam, ki is lehetett
ez az „angyal”. Felhívtam elsőként Zolit.
Kiderült, ő volt ilyen kedves. Köszönjük
neki ezúton is figyelmességét.

Idén nem tudtunk barkát szenteltetni
a templomban. A tavalyi még megvan, gon-
doltam, ezt tesszük majd újra az asztalra. A
virágvasárnapi szentmisén nagy örömről
azt hallottuk, hogy a frissen szentelt bar-

Közvetlenül csak a kamera figyeli Mahi atyát és a barkaszentelést

kákból minden család vihet az otthonába. Újabb jele volt ez Mahi atya és Zoli gondoskodó szeretetének. Hálásak vagyunk érte.

Az egyéni gyónás helyett az általános feloldozási szertartást is megszervezték Mahi atyáék. Köszönjük.

A Magyar Kurír cikkei, interjúit olvasva is erőt merítünk a nehézségek elviseléséhez. A sok bizonytalanná vált tényező mellett mindig megtapasztalhatjuk Isten szeretetének bizonyosságát, gondoskodó oltalmát, az ima és közösségünk megtartó erejét.

Nem tudjuk, mi vár ránk az elkövetkező időszakban, de az biztos, hogy folytatjuk imáinkat, és bízunk Isten gondviselő oltalmában.

K. V. M.

A KARANTÉN (QUARANTAINÉ) À LA FRANCE

Minket már nem kell elküldeni a francba: pont itt vagyunk.

A XVI. századi szifilisz-járvány idején Európában, ide Strasbourg területére – a jelenlegi óvárosba –, az akkori szegénynegyedbe gyűjtötték a legbetegebbeket. Le is zárták ezt a városrészt, s messze földön is „Petite France”-nak (kicsi Franciaország-nak) hívták ezt a kerületet, hiszen az akkor még német területre francia katonák hozták be a betegséget Amerikából. A városrészt ma is Petite France-nak hívják, a legszebb része Strasbourg-nak. Innen ered a „Menj a francba!” kifejezésünk is: menj a betegség göcpontjába, Franciaországba!

Vitathatatlan, hogy nem eseménytelen régiója ez a világnak. Az elmúlt két évben megöltünk itt terrorista merényletet, áradást, földrengést, orkánt, több sztrájkot és most járványt. De csak ez utóbbi állítja komolyabb önvizsgálat elé családunkat.

Mit keresünk itt?

Marci magyart, mint idegennyelvet és hazánk kultúráját tanítja francia nyelven a város egyetemén. Mi – többiek a családból – a gallok nyelvét igyekszünk elsajátítani, mindenki a maga frontján.

Most új utakat, lehetőségeket kell találnunk a külső-belső béke megteremtéséhez. Hiteles példát adni gyermekeinknek a keresztény életéről a nap 24 órájában. S ez a mi feladatunk. Nem a politikusoké, operatív törzsé, tanároké, futárszolgálaté – a miénk.

Események a közelmúltból:

Legnagyobb fiunk Pannonhalmán tanul. Március 14-én őt is – mint minden tanulót – hazaküldtek az iskolabezárások miatt. Családegysítési terveink kimenetele a nemzetközi káosz kialakulásával napról napra aggasztóbbá vált. Több napba telt, mire a hivatalos szervektől engedélyt kaptunk, hogy hazatérjünk, s együtt vonuljunk házi karanténba. Autóval addigra már lehetetlen volt hazajutni a határzárak miatt.

Volt 5 repülőjegyünk és gondosan összekészített kis bőröndünk, 3 lelkes gyerekkel március 18. szerda reggelre. Kedd éjjel törölték a járatunkat. Gyerekek, szülők szíve megszakadt.

Bencés diákunknak – a biztonság kedvéért – ugyanerre a napra vettünk egy jegyet kifelé is. Így a „B” terv lépett életbe, ő utazott ki hozzánk. 5 nap stressz után együtt lett a család. Istennek hála!

Azóta további két járatunkat is törölték. A konzulátus tud róla, hogy haza szeretnénk menni. De egyre inkább úgy tűnik, el kell fogadnunk azt a verziót, hogy Franciaországban várjuk ki a járvány enyhülését.

Itt már jó ideje kijárási tilalom van érvényben – csak igazolással hagyhatod el lakhelyedet: vásárlás, munkahelyre való közlekedés, sportolás vagy családi ok miatt. ►

► Katonák és rendőrök biztosítják a kihalt utcákat a csodás tavaszi időben. Néhány sétáló, futó, kutyát sétáltató jelzi, hogy élnek civilek is a városban. Európa fővárosát a madárcsicsergés tölti meg élettel.

Mi egy lakásban próbáljuk két laptoppal öt ember digitális oktatását+tanítását megoldani. Még a legkisebb, első osztályos fiunknak is online feladatai vannak, nem is kevés (franciául). Irigykedve nézzük a második emeletről a szemközti kertesház kertjében füvet nyíró bácsit, labdázó gyerekeket. Nagyon kemény feladat nem megörülni.

Kalandok a hatóságokkal nemrégről:

A közelben lakó magyar család felajánlott nekünk egy öreg, elfekvő laptopot. Marci a két kisebb gyerekkel felkerekedett, hogy kijárási igazolás nélkül átszaladjon a 3.

elektronikus segédeszközzért. 5 perc sétára laknak. Lányunk az egyik utcát rövidebb útvonalnak gondolta, így ő arra letért. De az utca túloldalán percekkel később se jelent meg, így Marci aggódva a keresésére indult. Kiderült, hogy három katonát pillantott meg az utcában, éppen felé haladva. Ő ijedtében egy garázsajtó mögé bújtt és onnan ki sem mászott, míg édesapját meg nem látta. A katonák nem vették őt észre (ennyit a francia hadseregről). A laptopot használatba vehettük – Istennek hála!

Az esetből tanulva, a következő „kijárás” előtt szépen kézírással igazolást írtunk (itt nincs nyomtatónk): sportolási célból hagyjuk el az objektumot. Az erdő szélén rendőrök állítottak meg minket, s küldtek vissza: felelőtlenek vagyunk, amiért gyerekekkel kijöttünk biciklizni. Szükséges a mozgás a számukra – érvelt Marci, de a rendőrök szerint, ha eltörik a lábu(n)k a mozgás során, nincs mentő, aki értünk tudna jönni a sok korona-beteg miatt. Igazu(n)k van.

Másnap reggelre újabb rendelet lépett érvénybe: közparkban, játszótéren, erdőben minden sétálót/biciklizőt/motorozót 150 euróra büntetnek Elzászban.

Később Marci egyik hajnali futása alkalmával egy idős hölgyet talált átfagyva a vilamossíneken fekvve. Azt sem tudta a néni, hogy került oda. De sikerült egy padra ültetni, s kihívni hozzá az ambulanciát. Lám, mégsem olyan bűnös dolog sportolni közterületen.

Itt rengeteg a korona-vírusos fertőzött sajnos. A környékbeli városok kórházaiban már nem férnek el – helikopterrel viszik a betegeteket Marseille-be, Toulouse-ba.

Hol itt a külső-belső béke?

Szigorú(bb) napirendet igyekszünk tartani a családban. Fix idősávokat állítottunk fel

az étkezésre, tanulásra/munkára, „kütyümentes” időtöltésre, testmozgásra, alváásra.

Az én-időt most nehezebb megtalálni a napban, de nem lehetetlen. Minden perc ajándék, így jobban megbecsüljük. 10 perc az erkélyen teregetve – majdnem egy teljes Rózsafüzér!

Igyekszünk minőségi időt (is) tölteni a gyerekeinkkel. Végre van idő meghallgatni/nézni kedvenc számaikat/filmjeiket. Megbeszélni régen halogatott témákat.

Újra mesélni régi kalandokat a kisebbeknek (Lehet, hogy a főhős neve „Kiskászon”, de a történet kísértetiesen hasonlít Nándorfehérvár győzelméhez).

Minden este más az imafelelős a családi imánál. Ahányan vagyunk, annyi féle. Van, aki a „csak rövid legyen” imaformát preferálja, s van, aki igényli, hogy mindenki mesélje el, hol találkozott a Jóistennel napközben.

Emiatt (is) a házaspári beszélgetések fokozott energiát igényelnek, de Ferenc pápa is azt javasolta, „legyünk leleményesek”. Ki mondta, hogy nem viheti le egy házaspár a szemetet közösen? Ki tiltja meg, hogy egyesével dobálják ki (szép, apró darabokra tépkedve) édes kettesben a papírhulladékot a szelektívbe?

És ezalatt a gyerekek? Igen. Az is előfordult, hogy a földszinti szomszéd rendőrt hívott ki gyerekzsivaj miatt, de hála Istennek nem miattunk. Mi szép csendben ordibálunk egymással. Rádadásul magyarul.

Konklúzió:

Pont annyira úton vagyunk ennek az új élethelyzetnek békével, derűvel, tartalommal való megtöltésében, mint ti, kedves barátaink a Szent István Király Plébánián! Azt gondoljuk, nincs nagy különbség magyar vagy francia karanténban: kis egyházzá kell válnia családunknak aktuális

otthonunkban. Kemény feladat, de nagy lehetőség.

Nagyon hálásak vagyunk az internetért, aminek köszönhetően egy virtuális térben lehetünk veletek is! Hálásak vagyunk Mahi atya lelki munícióiért, kedves üzeneteitekért! Jó látni, hogy Zoli ugyanolyan gondosan készíti elő a templomot, mintha teltházra számítana – vajon számolja az online résztvevőket is? –, s hogy Hajni hangja ugyanolyan szépen cseng Strasbourgban is! Itt vagytok a szívünkben és ez otthonosságot ad – a legjobb érzés.

Vigyázzatok magatokra és egymásra!

Mi is igyekszünk, becs'szóra.

Imával és szeretettel,

B. R. (Bodó Rita, Marci nevében is)

HÁZASPÁROK 10 PRÓBÁJA – KARANTÉNBAN IS!

Dolgozom a számítógépen... online tartom az órákat, töltöm fel a házi feladatokat és a szemléltető videókat... új helyzet, új kihívás! Megnyitom az egyik emailt, melyben egy kedves kolléga – a tavaszi szünetre tekintettel – előre küldi ONLINE locsolóversét... talán az online húsvéti tojásra várva: *Karanténba zárva / online kislányt láttam / Le kellett fotóznom, / hogy meg lehessen locsolnom.*

Új, olykor mókás, olykor keserű tapasztalatok ezek. Nem ezt szoktuk meg, nem ezt vártuk... de tudjuk, hogy „Az Isten szertőknek minden a javára válik” (Róm 8,28). A Mennyei Atya minden helyzetben tanít, és a tenyerén hordoz bennünket.

A *Házaspárok 10 próbájának* meghirdetésekor sem ezt vártuk, nem erre a helyzetre készültünk. A jelen helyzet átírta a forgatókönyvet, nekünk pedig át kell írunk a menetlevelet... Először azt gondoltam, hogy el kell halasztanunk a játékot, hiszen a próba- ►

▶ kat nem tudjuk teljesíteni... Aztán rájöttem, hogy most minden eddigénél több időt tölthetünk egymással, csak a helyzethez kell igazítani a próbákat. Íme, álljon itt a „jár-ványhelyzethez” igazított új menetlevél!

1. Vers- vagy énekköltés Házasságunk (a) karanténban címmel

Írjatok közösen egy legalább három versszakos verset vagy éneket, mely a karanténban töltött mindennapjaitokról szól. A versben kapjon kiemelt szerepet a házasságotok! A költeményeket a **tizprobashazastarsak@gmail.com** email címre várjuk. A járvány után a költeményekből felolvasóestet rendezünk!

2. Közös filmnézés vagy blogolás

Ha már a gyerekek lefeküdtek (és minden házi feladatot feltöltöttetek...) burkolózzatok be egy meleg takaróba és nézzetek meg közösen egy régóta tervezett filmet – VAGY kövessétek időről időre Mihalec Gábornak – a Párpercek c. könyv szerzőjének – házasságot érintő előadásait a Facebookon. <https://www.facebook.com/mihalecgabor>.

Az este 9-kor kezdődő, kb. 40 perces adásokban az ismert párterapeuta, a most különösen aktuális, házasságot érintő kérdésekkel foglalkozik. Igazolása a **tizprobashazastarsak@gmail.com** e-mail címre elküldött szelfivel történik.

3. Egy régóta halogatott ház körüli munka elvégzése közösen

Legyen az rendrakás a padláson, a műhelyben; kertszépítés; ruhák átválogatása; kölcsönként tárgyak összekészítése; a fagyasztó leengedése stb. Igazolása a házaspár mindkét tagjának aláírásával vagy egy szelfi megküldésével történik.

4. Közös sportolás vagy séta

Ez lehet bármilyen mozgásforma, ami nektek jólesik. Igazolása egy közös szelfi elküldésével történik a **tizprobashazastarsak@gmail.com** e-mail címre.

5. Egy közösen választott szentírási hely elolvasása és átélmélkedése

Igazolása a házaspár mindkét tagjának aláírásával történik.

6. Közös főzés vagy süteménysütés

Igazolása egy elküldött fényképpel történik.

7. „Szerelmeslevél” – pár kedves sor a házastársadnak

Fogalmazzatok meg benne mi az, ami miatt hálát adtok a házastársatokért, amit szerettek benne! Igazolása a házaspár mindkét tagjának aláírásával történik.

8. Kedvesség a házaspárodnak az ő szeretetnyelvén

Igazolása a házaspár mindkét tagjának aláírásával történik.

9. Napi 15 perc beszélgetés egy héten keresztül nem operatív témában.

Igazolása a házaspár mindkét tagjának aláírásával történik. Témajavaslatokért írhattok a **tizprobashazastarsak@gmail.com** email címre!

10. Közös társasjátékozás vagy kártyázás

Készítsetek egy fényképet és küldjétek el a **tizprobashazastarsak@gmail.com** email címre!

Az új menetleveleket a templomok újranyitását követő 3. vasárnapig adhatjátok le a sekrestyében. A sorsolásban azok a házaspárok vehetnek részt, akik a 10 próbából legalább 7-et teljesítettek, és annak igazolását megtették a fent említett módon.

A győztesek között romantikus hétvégét, egy Kakas étterembe történő vacsorameghívást, valamint a Harmat Kiadó könyvutalványát sorsoljuk ki.

Természetesen várjuk szeretettel azok részvételét is, akik eddig nem jelentkeztek a játékra! Használjuk bátran az együtt töltött heteket házasságunk elmélyítésére, gazdagítására is!

N. Zs. O.

A „STÁB” MŰHELYTITKAI

Rendező (és cikkíró): Knáb András

Pár hét leforgása alatt alapjaiban változott körülöttünk minden, az élet. Ez az új helyzet számtalan nehézséget, kihívást, de lehetőséget is jelent. Ennek példaként szeretném bemutatni a napról napra készülő, a plébánia Youtube-csatornáján megtalálható rövid evangéliumi üzenetek, illetve a hétről hétre mindig új, érdekes kihívásokat jelentő élő miseközvetítések műhelytitkait.

Körülbelül három hete már annak, hogy felvetődött a gondolat, hogy azokban az időkben, amikor oly nehezen tudjuk tartani a plébániai közösségen belül a kapcsolatot, tartsuk meg a mindannyiunk számára legfontosabb közös kapcsot: a lelkeséget. Az elszántság már megvolt, a technikai tudás és az eszközpark azonban nagyrészt még

Vezető operatőr: Knáb József

hiányzott. Természetesen vannak közülünk sokan, akik az IT világában élnek minden napjaikat, ez jó kiindulási alapnak bizonyult. És itt vette kezdetét az a kalandozás a technika világában, aminek sűrű és szövevényes útvesztői mindig rejteget számunkra meglepetéseket.

Mire kell figyelni a közvetítésnél? Nos, ami kétségkívül a legfontosabb, az a kép és a hang. Kezdjük a képpel. Két kamerával közvetítjük előben a misét, egy fixen elhelyezett webkamerával (*Nemesi Mikó felajánlása*), és egy mozgó kézikamerával (*operatőr: Knáb Józsi*). Ezek kábeles összeköttetésben van-

nak a számítógéppel, ami rögtön küldi is fel a képanyagot a Youtubera. A másik fontos pillér a hang, ugyanis az üres, visszhangos templomtérben nem lennének jól érthetőek a miseszövegek. Ezért is vagyunk nagyon hálásak Maros Lucának és Szép Mártonnak a hangosításért, akik megfelelő eszközökkel és tudással segítik a munkát. A hangosítás technikai részét úgy kell elképzelni, hogy minden mikrofon és az orgona egy keverőpultra van rákötve, ahol a megfelelő hangerő és finombeállítások után már megy is tovább a jel a számítógépbe.

▶ A számítógépen találkoznak a hang és a kamerák képei, innen lehet váltogatni, hogy éppen melyik kamera aktív, illetve a közvetítéssel kapcsolatos utolsó beállítások is itt történnek meg.

A kezdetekhez még annyi nehézség hozzájárult, hogy a plébániának egy régebbi internet-előfizetése volt, ami csak alacsony feltöltési sebességet biztosított számunkra, de Schütt Zolinak hála, pár napon belül sikerült elintéznünk a gyorsabb internetet is,

Utolsó ellenőrzés: minden rendben lesz?

így már ez sem szab határt az élő közvetítésnek.

Ahhoz, hogy sikeresen működhessen ez a rendszer, még sokan segítik a közös célt,

Hangmérnök a sekrestyében: Szép Márton

a teljesség igénye nélkül köszönet Viola Zsoltnak a fotóállványért és az ötletekért, ifj. Knáb Józsinak a háttérmunkáért, Földi Szabolcsnak az internettel kapcsolatos segítségért és a plébánia Facebook oldalának fejlesztéséért, Maros Palkónak a szervezési munkájáért, a plébánia honlapjának kezeléséért, és természetesen Mahi atyának a mindennapos elmélkedésekért.

Bár nagyon érdekes a közvetítés menete, azért én titkon remélem, hogy mihamarabb látjuk ismét egymást személyesen a templom falai közt, együtt ünnepelve az evangéliumot és az utolsó vacsora szent titkát.

K. A. B.

Élő közvetítés közben

VISSZATEKINTŐ

NAGYBÖJT ÉS HÚSVÉT 2019

*Idén nincs szent sír, nincs körmenet, a szertartásokon is távolról,
csak a közvetítések által vehetünk részt, ezért a vizuális emlékek felidézésére
álljon itt néhány fénykép: hogy volt, hogy lesz...*

KÁLVÁRIÁBÓL ÖTÖS?

Vajon honnan valók ezek a képek? Mely magyar településeken járhatjuk be ezeknek a stációknak a mentén Krisztus Golgotára vezető útját? Hogy könnyebben megszerezhető legyen az ötös, minden képhez tartozik egy kis információ is.

1. helyszín:

Magyar, bár mai határainkon kívül eső településen járunk. Nemzeti kegyhely, plébániaközösségünk is többször megfordult már itt, ha nem is hűsvéthoz kötődően. A képen látható stáció, ahogyan az olvasható is, a gyergyószentmiklósi hívek adományából készül.

2. helyszín:

Ez a hely annak a bencés apátságnak a közelében található, ahol Boldog IV. Károly és Zita királyné utolsó magyarországi napjait töltötte. A kálváriát a szocialista időkben politikai okokból elbontották, de a rendszerváltás után visszanyerte eredeti szépségét.

3. helyszín:

Egy Budapesttől nem is olyan távol eső, kapucinusok lakta kegyhelyen járunk. Az egyes stációkon olvasható, hogy kiknek az adományából készült. Így például megőrzi az emlékezet, hogy a vecsési „Ó-plébánia” közössége is hozzájárult ennek a keresztút-nak az elkészültéhez.

4. helyszín:

Erről a helyről ennek a plébániának elegendő egyetlen állomás fotója. Lankás úton kanyarogva jutunk fel a keresztút mentén a Golgotára. Útközben érintünk egy olyan temetőt, ahol sokunk számára kedves atyák nyugszanak.

5. helyszín:

Az Északi-középhegység egyik, ugyancsak a ferencesek által fenntartott kegyhelyén járunk. Plébániai zárándoklat is vezetett már arra a nemzeti kegyhelyre, ahol a képen látható keresztút áll.

N. Gy.

HÁZI PRAKTIKÁK

MINDENNAPI KENYERÜNK

Mostanában sok embernek okoz fejtörést, hogy a koronavírus járvány idején milyen termékeket vegyen, előrecsomagoltat vagy sem, illetve maga készítse-e el azt, amit lehet.

Ezeknél a gondolatoknál jutott eszembe, hogy annak idején madarasi nagymamám gyerekkorunkban egyszer-egyszer sültöt lepényt, amit szívesen majszoltunk melegen kacsaszírral meglocsolva.

Sajnos az ő receptjéből csak az összetevők rémlenek. Ha nem is ugyanolyan, de valami hasonlót sikerült elkészítenem. Ha úgy adódna, hogy nem tudnánk kenyeret venni, ezzel a lepénnyel gyorsan és egyszerűen orvosolhatjuk ezt a problémát.

Hozzávalók: 40 dkg liszt, 2,5 dkg élesztő, 1 teáskanál cukor, 1 evőkanál só, 1,5 dl tej, langyos víz, 1 evőkanál zsír vagy 2-3 evőkanál olaj

A langyos tejbe belemorzsoljuk az élesztőt, meghintjük cukorral, egy kis liszttel és így felfuttatjuk. Az átszitált lisztet összekeverjük egy evőkanál sóval, majd ennek közepébe öntjük a felfuttatott élesztőt, valamint a zsiradékot.

Elkezdjük dagasztani és közben apránként adagolunk hozzá langyos vizet, amíg egy közepesen lágy tésztát kapunk. Letakarjuk és 30 percig kelesztjük.

Ezután lisztezett deszkán kézzel szét húzzuk és beletesszük a kizsírozott tepsi-be. Keresztben beirdaljuk, megszórhatjuk köménymaggal és sóval. 10 perc pihentetés után, betoljuk a sütőbe, és 200 fokon szép világosbarnára sütjük. Még melegen zsírral megkenhetjük, de ezt el is hagyhatjuk.

Levesekhez, hústelekekhez, főzelékekhez is fogyaszthatjuk, de akár magában is vagy kenyér helyett.

Mindenkinek áldott húsvétot és jó egészséget kívánva:

K. L. M.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ Honlapunkon – szemere.plebania.hu – folyamatosan frissítjük a híreket, az AKTUÁLIS menüpontban lehet megtudni a közvetítések időpontját és az elérési linkeket addig, amíg újra kinyithat templomunk.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,

Bodó Rita (B. R.), Bognár Detti (B. D.), Derzsi-Pap Csilla (D-P. Cs.),
Kincsesné Vadászai Monika (K. V. M.), Knáb András Benedek (K. A. B.),
Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.),
Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.),
Szegedi Katalin (Sz. K.), Tóthné dr. Lakatos Mária Csilla (T. L. M. Cs.)

Fotók:

Nemesi Miklós, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† Cakó Györgyné (Zdroba Mária)
születési év: 1939
temetés ideje: 2020. április 3.

† Nagy Sándorné (Pap Irén)
születési év: 1935
temetés ideje: 2020. április 8.

HIRDETÉSEK

■ **ADÓ 1%:** ne mulasszon el rendelkezni adója 2×1%-áról a megszokott módon! A jogosult szervezetek listája a nav.gov.hu/nav/szja1_1/re-gisztralt_civil_2020 oldalról letölthető. Kérjük, hogy abban az esetben is tegye meg a felajánlást a Magyar Katolikus Egyháznak, ha személyi jövedelemadója a kedvezmények miatt nulla forint, mert a „nullás” bevallás is számít!

TEMPLOMUNK ZÁRVA TARTÁSA ALATT SZÍVESEN FOGADUNK ADOMÁNYOKAT
ÁTUTALÁSSAL a Szemeretelepi Szent István Király Plébánia 10702019-22489904-51100005
bankszámlaszámára. A Közlemény rovatba kérjük beírni, hogy „adomány”. **Isten fizesse meg!**